

ประกาศกรมอนามัย
เรื่อง มาตรฐานอาคารชุดที่เป็นมิตรกับสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
(GREEN Health Condominium)
พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่การพัฒนาและการบริหารจัดการอาคารชุดมีความสำคัญต่อคุณภาพชีวิต สุขภาพ และความเป็นอยู่ของประชาชน สมควรกำหนดมาตรฐานอาคารชุดที่เป็นมิตรกับสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และยกระดับการจัดการอาคารชุดให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ มีความปลอดภัย ถูกสุขลักษณะและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสนับสนุนการพัฒนาเมืองและสังคมอย่างยั่งยืน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับข้อ ๒ ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๒ อธิบดีกรมอนามัยจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอนามัย เรื่อง มาตรฐานอาคารชุดที่เป็นมิตรกับสุขภาพและสิ่งแวดล้อม (GREEN Health Condominium) พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อาคารชุด” หมายความว่า อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

“ทรัพย์สินส่วนกลาง” หมายความว่า ทรัพย์สินส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

“นิติบุคคลอาคารชุด” หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น แต่ไม่หมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“มูลฝอยอินทรีย์” หมายความว่า มูลฝอยที่ย่อยสลายได้ง่ายตามธรรมชาติ

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยที่สามารถนำกลับมาผ่านกระบวนการแปรรูป หรือนำกลับมาใช้ซ้ำได้ใหม่

“มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน ที่เป็นวัตถุหรือปนเปื้อนสารที่มีคุณสมบัติเป็นสารพิษ สารไวไฟ สารออกซิไดซ์ สารเปอร์ออกไซด์ สารระคายเคือง สารกัดกร่อน สารที่เกิดปฏิกิริยาได้ง่าย สารที่เกิดระเบิดได้ สารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารหรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม แต่ไม่หมายความรวมถึงมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยติดเชื้อ กากกัมมันตรังสี และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“สิ่งปฏิภูล” ...

“สิ่งปฏิภูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะของคน และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายจัดตั้งขึ้น

ข้อ ๓ นิติบุคคลอาคารชุดต้องดำเนินการบริหารจัดการให้อาคารชุดเป็นไปตามมาตรฐานอาคารชุดที่เป็นมิตรกับสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ตามประกาศฉบับนี้

ข้อ ๔ มาตรฐานอาคารชุดที่เป็นมิตรกับสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดการมูลฝอย มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑.๑) มีการเก็บรวบรวมมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเพื่อรอไปกำจัดอย่างสม่ำเสมอ

(๑.๒) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่เพียงพอ มีความแข็งแรง ทนทาน ไม้รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด โดยอย่างน้อยต้องแยกมูลฝอยตามลักษณะเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ มูลฝอยทั่วไป มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายต่อชุมชน โดยต้องมีการแยกสีภาชนะ มีข้อความ หรือสัญลักษณ์ที่บ่งชี้ประเภทของมูลฝอยให้เห็นอย่างชัดเจน

ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นใดได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยกำหนดให้มีการคัดแยกมูลฝอยอินทรีย์ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยอินทรีย์อย่างเพียงพอ โดยภาชนะดังกล่าวต้องมีความแข็งแรง ทนทาน ไม้รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด และต้องแยกสีของภาชนะ มีข้อความหรือสัญลักษณ์ที่บ่งชี้ประเภทมูลฝอยให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคติดต่อตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยติดเชื้อ ให้มีจำนวนเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม และจัดการมูลฝอยติดเชื้อให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนด

(๑.๓) ผู้ปฏิบัติงานในการเก็บและขนมูลฝอยต้องสวมชุดที่รัดกุมและสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมในขณะที่ปฏิบัติงาน

(๑.๔) ภาชนะรองรับและพาหนะสำหรับเคลื่อนย้ายมูลฝอย ต้องมีการทำความสะอาดอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ในบริเวณที่จัดไว้เป็นการเฉพาะ และน้ำเสียที่เกิดจากการล้างทำความสะอาดต้องมีการรวบรวมและระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดหรือโครงการที่เชื่อมต่อกับระบบบำบัดน้ำเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๑.๕) จัดให้มีที่พักมูลฝอยแต่ละประเภทตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑.๒ โดยอยู่ห่างจากแหล่งน้ำใช้เพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ปรุงอาหาร มีขนาดเพียงพอ ทำด้วยวัสดุทนทาน พื้นและผนังเรียบป้องกันน้ำซึม ทำความสะอาดง่าย ป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค มีการระบายอากาศดี มีรางระบายหรือท่อรวบรวมน้ำเสียจากที่พักรวมมูลฝอยลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อรวบรวมน้ำเสียไปกำจัดตามหลักสุขาภิบาล และมีการทำความสะอาดที่พักมูลฝอยอย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

(๑.๖) ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดการมูลฝอยได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อเฝ้าระวังและป้องกันสุขภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดการมูลฝอย

(๑.๗) ส่งเสริมการจัดการมูลฝอยตามหลัก 3R ได้แก่ การลดการเกิดมูลฝอย (Reduce) การนำกลับมาใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) มาปรับใช้ตามความเหมาะสม เพื่อลดปริมาณมูลฝอยและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

(๒) การจัดการ...

(๒) การจัดการห้องส้วมและสิ่งปฏิภูลในบริเวณพื้นที่ส่วนกลางอาคารชุด ตามมาตรฐาน HAS มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(๒.๑) ความสะอาด (Health : H)

(๒.๑.๑) ดูแลพื้น ผืนง เพดาน โถส้วม ที่กตโถส้วม โถปัสสาวะและที่กตโถปัสสาวะ สะอาด ไม่มีคราบสกปรก และอยู่ในสภาพดี ใช้งานได้

(๒.๑.๒) นำใช้สะอาด เพียงพอ และไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ภาชนะกักเก็บ หรือหากมีชั้นตักน้ำต้องอยู่ในสภาพดี และใช้งานได้

(๒.๑.๓) กระจายชำระเพียงพอต่อการใช้งานตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ โดยอาจจำหน่าย หรือบริการฟรี หรือมีสายฉีดน้ำชำระที่สะอาด ใช้งานได้ และอยู่ในสภาพดี

(๒.๑.๔) อ่างล้างมือ ก๊อกน้ำและกระจกมีความสะอาด ไม่มีคราบสกปรก และอยู่ในสภาพดีใช้งานได้

(๒.๑.๕) มีสบู่สำหรับล้างมือ พร้อมใช้ตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ

(๒.๑.๖) มีภาชนะรองรับมูลฝอย สะอาด มีฝาปิด อยู่ในสภาพดี และไม่รั่วซึม ตั้งอยู่ในบริเวณอ่างล้างมือหรือบริเวณใกล้เคียง

(๒.๑.๗) มีการระบายอากาศดีและไม่มีกลิ่นเหม็น

(๒.๑.๘) สภาพที่ระบายสิ่งปฏิภูลและถังเก็บกักไม่รั่ว แตก หรือชำรุด

(๒.๑.๙) จัดให้มีการทำความสะอาด และระบบการควบคุมตรวจตราเป็นประจำ

(๒.๒) ความเพียงพอ (Accessibility : A)

(๒.๒.๑) จัดให้มีส้วมนั่งราบอย่างน้อย ๑ ที่

(๒.๒.๒) ส้วมต้องพร้อมใช้งานตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ

(๒.๓) ความปลอดภัย (Safety : S)

(๒.๓.๑) บริเวณที่ตั้งส้วมต้องไม่อยู่ที่ลัดดาหรือเปลี่ยว

(๒.๓.๒) กรณีที่มีห้องส้วมตั้งแต่ ๒ ห้องขึ้นไป ให้แยกเป็นห้องส้วมสำหรับชาย และสำหรับหญิง โดยมีป้ายหรือสัญลักษณ์ชัดเจน

(๒.๓.๓) ประตูที่จับ เปิด ปิด และที่ลอคด้านในสะอาดอยู่ในสภาพดี ใช้งานได้

(๒.๓.๔) พื้นห้องส้วมแห้ง

(๒.๓.๕) มีแสงสว่างเพียงพอ สามารถมองเห็นได้ทั่วบริเวณ

(๒.๓.๖) สิ่งปฏิภูลได้รับการบำบัดและนำไปกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๓) การลดการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ด้วยวิธีการดังนี้

(๓.๑) มีการประชาสัมพันธ์วิธีประหยัดพลังงาน โดยอาจมีการกำหนดมาตรการประหยัด ไฟฟ้า และมาตรการประหยัดน้ำประปา

(๓.๒) มีมาตรการประหยัดพลังงานไฟฟ้าด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อลดการใช้พลังงาน ในพื้นที่ส่วนกลาง

(๓.๓) มีมาตรการประหยัดน้ำประปาในพื้นที่ส่วนกลาง

(๓.๔) ข้อมูลการใช้ไฟฟ้าและนำข้อมูลการใช้ไฟฟ้ามาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อประเมิน ผลลัพธ์การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓.๕) เก็บข้อมูล...

(๓.๕) เก็บข้อมูลการใช้น้ำประปาและนำข้อมูลการใช้น้ำประปามาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อประเมินผลลัพธ์การใช้น้ำอย่างคุ้มค่า

(๓.๖) ส่งเสริมการนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดกลับมาใช้ใหม่ในกิจกรรมที่เหมาะสม โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม

(๔) การจัดการอาคารและสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ส่วนกลาง มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(๔.๑) จัดให้มีพื้นที่สีเขียวให้สอดคล้องตามแผนผังที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (EIA) และดูแลให้มีสภาพดี เพื่อส่งเสริมสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม

กรณีอาคารชุดไม่เข้าข่ายต้องจัดทำ EIA ให้จัดพื้นที่สีเขียวตามความเหมาะสมของพื้นที่และผังโครงการ

(๔.๒) มีการดูแลและล้างทำความสะอาดเครื่องปรับอากาศรวมถึงถาดรองรับน้ำในพื้นที่ส่วนกลางอย่างน้อยปีละสองครั้ง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรคและลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดอันตรายต่อสุขภาพ

(๔.๓) มีการสื่อสารแจ้งเตือน เพื่อเฝ้าระวังและป้องกันสิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ เช่น ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5})

(๔.๔) จัดให้มีมาตรการในการควบคุมกำจัดพาหะนำโรคเป็นประจำอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๔.๕) ส่งเสริมให้มีการสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง โดยมีค่าดัชนีความชุกชุมของลูกน้ำยุงลาย (Container Index : CI) ไม่เกินร้อยละ ๕ โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

$$CI = \frac{\text{จำนวนภาชนะที่พบลูกน้ำยุงลาย} \times 100}{\text{จำนวนภาชนะที่สำรวจทั้งหมด}}$$

(๔.๖) อาคารชุดที่มีสระว่ายน้ำ ต้องจัดให้มีการควบคุมค่าคลอรีนอิสระคงเหลือให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานระหว่าง ๐.๖ - ๑.๐ ppm และค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานระหว่าง ๗.๒ - ๘.๔ โดยมีการบันทึกผลการตรวจก่อนเปิดและหลังปิดบริการ อย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง

(๔.๗) บริเวณสระว่ายน้ำต้องมีป้ายแสดงความเป็นภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ ที่เห็นชัดเจนเพื่อความปลอดภัย

(๔.๘) มีข้อบังคับวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้นแสดงไว้ในบริเวณจุดใดจุดหนึ่งของสระว่ายน้ำ

(๔.๙) มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตประจำสระว่ายน้ำ เช่น ไม้ช่วยชีวิต ท่วงชูชีพ เป็นต้น บริเวณจุดใดจุดหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ได้โดยง่ายและไม่มีสิ่งกีดขวาง

(๔.๑๐) มีห้องปฐมพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาล และติดหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉิน และหมายเลขโทรศัพท์ของสถานพยาบาลใกล้เคียง โดยแสดงไว้ในตำแหน่งที่มองเห็นชัดเจนในบริเวณสระว่ายน้ำ

(๔.๑๑) ส่งเสริมให้มีการเก็บน้ำในสระว่ายน้ำเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางเคมีและทางชีวภาพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ใช้บริการ

(๔.๑๒) ควรจัดให้มีอุปกรณ์หรือระบบป้องกันอัคคีภัยในอาคาร และอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานเพื่อคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(๔.๑๓) ต้องมีการจัดการน้ำเสียภายในอาคารชุด ดังนี้

(๔.๑๓.๑) อาคารชุดต้องมีการติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสีย หรือส่งน้ำเสียไปบำบัดยังระบบบำบัดน้ำเสียขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีตะแกรงดักขยะบริเวณท่อระบายน้ำเสียก่อนเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย

ถ้าในอาคาร...

ถ้าในอาคารชุดมีสถานที่จำหน่ายอาหารอยู่ด้วย ต้องดำเนินการติดตั้ง บ่อดักไขมันที่มีปริมาตรเพียงพอที่จะเก็บกักไขมันได้น้อย ๖๐ วัน

(๔.๑๓.๒) การบำบัดน้ำเสียต้องเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

(๔.๑๓.๓) มีการจัดทำรายงานการดำเนินระบบบำบัดน้ำเสียตามกฎหมาย ว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

(๔.๑๓.๔) มีผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้รับใบประกอบวิชาชีพปฏิบัติหน้าที่ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

(๔.๑๓.๕) มีการจัดส่งกากตะกอน สิ่งปฏิกูล หรือกากไขมัน ไปกำจัดอย่างสม่ำเสมอ

(๕) มีการจัดการเรื่องร้องเรียนจากเหตุเดือดร้อนรำคาญ รวมทั้งเรื่องร้องเรียนอื่น ๆ ต้องจัดให้มีขั้นตอนการจัดการเรื่องร้องเรียน ไม่ว่าเหตุนั้นจะเกิดจากการกระทำของเจ้าของร่วม หรือบุคคลภายนอก ที่อยู่นอกอาคารชุดก็ตาม

(๖) การจัดการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยที่อาจส่งผลกระทบต่ออาคารชุด ดังนี้

(๖.๑) มีการจัดทำแผนฉุกเฉิน เช่น แผนแผ่นดินไหว แผนน้ำท่วม

(๖.๒) มีระบบเฝ้าระวัง หรือมีการสื่อสารแจ้งเตือนภัยล่วงหน้าแก่ผู้พักอาศัยอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ให้มีช่องทางการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงผู้พักอาศัยได้อย่างทั่วถึงและทันท่วงที

(๖.๓) มีการอบรมและมีการซ้อมอพยพ กรณีเกิดเหตุสาธารณภัยที่อาจส่งผลกระทบต่ออาคารชุดร่วมกับผู้พักอาศัย อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๗) กรณีอาคารชุดมีสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร ผู้ประกอบกิจการ ต้องได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๘) การจัดการน้ำสำหรับอุปโภคภายในอาคารชุด มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(๘.๑) มีการตรวจเฝ้าระวังคุณภาพน้ำประปาทางห้องปฏิบัติการ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยผลการตรวจคุณภาพน้ำต้องได้มาตรฐานคุณภาพน้ำประปาของการประปานครหลวง การประปาส่วนภูมิภาค หรือตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำประปาที่ได้ที่กรมอนามัยกำหนด

(๘.๒) จัดให้มีการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำประปาด้วยการตรวจสอบปริมาณคลอรีนอิสระ คงเหลือในน้ำ บริเวณตำแหน่งปลายท่อที่อาคารชุดจ่ายน้ำไกลที่สุด อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง โดยในสถานการณ์ปกติต้องมีค่าอยู่ในระดับระหว่าง ๐.๒ - ๐.๕ ppm แต่หากเกิดสถานการณ์โรคระบาดหรือเกิดเหตุสาธารณภัย ต้องมีค่าอยู่ในระดับระหว่าง ๐.๕ - ๑.๐ ppm

หากตรวจไม่พบคลอรีนอิสระคงเหลือหรือค่าระดับไม่เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบซ้ำ หรือมีวิธีการอื่นที่ยืนยันว่าไม่พบเชื้อโรคที่ปนเปื้อนในน้ำประปา

(๘.๓) มีการจัดทำแผนและดำเนินการสำรวจ ตรวจสอบ และบำรุงรักษาสภาพ และความสะอาดของถังน้ำสำรอง ระบบจ่ายน้ำ และเครื่องสูบน้ำ เป็นประจำทุกสัปดาห์หรือตามระยะเวลา ที่นิติบุคคลอาคารชุดกำหนดไว้

(๘.๔) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดถังน้ำสำรอง และระบบจ่ายน้ำ ตามหลักสุขาภิบาล อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๘.๕) จัดให้...

(๘.๕) จัดให้มีผู้ดูแลระบบการจัดการน้ำสำหรับอุปโภคในอาคารชุด โดยผู้ดูแลควรมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการน้ำสำหรับอุปโภค เช่น ผ่านการอบรมหลักสูตรการตรวจสอบคุณภาพน้ำบริโภคสำหรับภาคประชาชนของกรมอนามัย หรือหลักสูตรการจัดการคุณภาพน้ำในอาคารของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

(๘.๖) จัดให้มีแผนฉุกเฉินรองรับ กรณีเกิดการปนเปื้อนในระบบน้ำใช้ เช่น ตรวจสอบการปนเปื้อน แจ้งหยุดใช้งาน การทำความสะอาดหรือฆ่าเชื้อ การตรวจสอบคุณภาพน้ำหลังทำความสะอาด เป็นต้น

(๘.๗) มีการตรวจและวิเคราะห์เชื้อที่ก่อให้เกิดโรค เช่น เชื้อลีสทีโอเนลลา (*Legionella* spp.) หรือเชื้อปรสิต *Acanthamoeba* spp. *Naegleria fowleri* เป็นต้น ในถึงน้ำสำรองของอาคาร อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๙) การส่งเสริมสุขภาพ และสร้างเสริมความรู้ด้านสุขภาพแก่ผู้พักอาศัย มีหลักเกณฑ์ดังนี้

(๙.๑) ต้องมีการดำเนินการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่

(๙.๒) ต้องมีการจัดชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉิน และหมายเลขโทรศัพท์ของสถานพยาบาลใกล้เคียง

(๙.๓) มีการสื่อสารความรู้ด้านส่งเสริมสุขภาพ สุขอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับผู้พักอาศัย ผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ เช่น บอร์ดประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น

(๙.๔) กรณีอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่เป็นอาคารสาธารณะ ซึ่งมีการจัดเป็นสถานบริการใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนได้โดยทั่วไป เช่น สถานบริการ ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า เป็นต้น ต้องจัดให้มีเครื่องกระตุกหัวใจไฟฟ้าชนิดอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator, AED) เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานนอกสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉินกำหนด และมีการอบรมการใช้เครื่องให้แก่เจ้าของร่วมและผู้พักอาศัยเป็นประจำทุกปี

(๙.๕) ส่งเสริมด้านการออกกำลังกายให้กับผู้พักอาศัย รวมถึงมีคำแนะนำการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ หรือแผ่นป้ายแนะนำการใช้อุปกรณ์การออกกำลังกายต่าง ๆ

(๙.๖) ส่งเสริมให้มีช่องทางหรือกล่องแสดงความคิดเห็นด้านส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อมในที่พักอาศัยเพื่อรับฟังความคิดเห็นหรือความต้องการต่อการจัดบริการด้านสุขภาพต่าง ๆ ที่อยากให้มีขึ้นในพื้นที่พักอาศัยของอาคารชุด

(๙.๗) ส่งเสริมให้มีวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพหรืออนามัยสิ่งแวดล้อมในการประชุมประจำปีของอาคารชุดอย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี

ประกาศ ณ วันที่ ๙๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นางอัมพร เบญจพลพิทักษ์)

อธิบดีกรมอนามัย